

Az ügy száma: 9.Pkf.25.963/2025/2.

A kérelmezők

I.r. kérelmező I. rendű

I.r. kérelmező címe

II.r. kérelmező II. rendű

II.r. kérelmező címe

A kérelmezők képviselője:

IPTAR Szabadalmi Ügyvivői Iroda (ügyintéző: Tar Miklós szabadalmi ügyvivő)

szabadalmi iroda címe

Siegler Bird & Bird Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halász Bálint ügyvéd)

ügyvéd címe

A kérelmezett:

kérelmezett

kérelmezett címe

A kérelmezett képviselője:

Szakács és Tálas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szakács Eszter Rita és dr. Tálas K. József ügyvéd)

ügyvéd címe1

Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft. (ügyintéző: dr. Pethő Árpád szabadalmi ügyvivő)

ügyvéd címe1

Az ügy tárgya: A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szabadalom-megsemmisítési eljárást felfüggesztő – 1. határozat számú – végzésének megváltoztatása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.Pk.20.956/2025/11-I.

A fellebbezést benyújtó fél: kérelmezett

Végzés

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A kérelmezett jogosultja az 1. lajstrom lajstromszámú „szabadalom” című szabadalomnak, amely az 2. lajstrom lajstromszámú, az Európai Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: ESZH) által megadott 2005. január 31-i elsőbbségű európai szabadalom Magyarországon hatályosított megfelelője.

[2] A kérelmezők 2023. július 6-án kérték a szabadalom megsemmisítését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától (a továbbiakban: Hivatal).

[3] Kérelmüket a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 84/M. §-ára és az Európai Szabadalmi Egyezmény (a továbbiakban: ESZE) 138. cikkére alapították. Állították, hogy a szabadalom tárgya az elsőbbségi időpontban nem felelt meg az újdonság és a feltalálói tevékenység követelményének. A szabadalom leírása a találmányt továbbá nem tárja fel olyan egyértelműen, hogy a szakember meg tudja valósítani.

[4] A jelen eljárásban részt nem vevő két másik generikus gyógyszergyártó és forgalmazó szintén kezdeményezte a szabadalom megsemmisítését a Hivatalnál. A Hivatal 2023. június 29-én egyesítette két másik generikus gyógyszergyártó, a gyógyszergyártó1 és az gyógyszergyártó2 által kezdeményezett megsemmisítési eljárásokat.

[5] A kérelmezett és magyarországi leányvállalata, a gyógyszergyártó3, ideiglenes intézkedés iránti kérelmeket nyújtottak be a bírósághoz, szabadalombitorlási eljárást

indítottak több generikus gyógyszergyártóval szemben, köztük az I. rendű kérelmezővel, valamint a gyógyszergyártó1-val és az gyógyszergyártó2-szel szemben is.

[6] A bíróság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeknek helyt adott, a Hivatal pedig az ügyiratszám1. ügyiratszámú határozatával (a továbbiakban: gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat) mind a gyógyszergyártó1, mind az gyógyszergyártó2 megsemmisítési kérelmét elutasította. A határozat ellen az gyógyszergyártó2 megváltoztatási kérelmet nyújtott be, amely alapján indult nemperes eljárás folyamatban van a bíróság előtt.

[7] A kérelmezők 2024. november 21-én az Szt. 81/A. § (1) bekezdése alapján kérték a Hivatalt a megsemmisítési eljárás gyorsított lefolytatására és arra, hogy kerüljön sor szóbeli meghallgatásra. A gyorsított eljárás iránti kérelem tartalmazta azt is, hogy a kérelmezők olyan, nemrég a kérelmezők birtokába került dokumentumot fognak benyújtani a megsemmisítési eljárásban, amely a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt keletkezett, ezért azt sem az ESZH, sem a Hivatal nem tudta figyelembe venni a gyógyszergyártó1 és az gyógyszergyártó2 által indított megsemmisítési eljárásban.

[8] A Hivatal ezt követően 1. határozat számú végzésével a megsemmisítési eljárást az Szt. 50. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette.

[9] Végzésének indokolása szerint a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozattal szemben benyújtott megváltoztatási kérelem tárgyában a bírósági eljárás jogerősen még nem zárult le, ezért a tárgybeli kérelemmel indított megsemmisítési eljárás a korábbi megsemmisítési eljárások befejezését követően lesz csak lefolytatható. Tekintve, hogy a két eljárásban felhozott érvek és dokumentumok jelentős átfedésben vannak egymással, a bíróság döntése a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat ügyében érdemben befolyásolja a tárgybeli kérelemmel indított megsemmisítési eljárásban hozott hivatali döntést is. Amennyiben ugyanis a bíróság a megváltoztatási kérelemnek helyt ad, a tárgybeli, később benyújtott megsemmisítési kérelem okafogyottá válik. Ebből következően az ügy érdemi eldöntése a bíróság előtt lévő megváltoztatási kérelem elbírálásától erősen függ.

[10] Hivatkozott az Szt. 80. § (6) bekezdésére is, melynek értelmében, amennyiben a szabadalom megsemmisítése iránti viszontkereset benyújtását követően a Hivatal előtt – azonos vagy eltérő ténybeli alapon – viszontkereset tárgyát képező szabadalom megsemmisítése iránti kérelmet terjesztenek elő, a Hivatal az eljárást felfüggeszti a viszontkereset tekintetében lefolytatandó bírósági eljárás jogerős befejezéséig.

[11] A végzés ellen a kérelmezők terjesztettek elő megváltoztatási kérelmet, melyben elsődlegesen azt kérték, hogy a bíróság a Hivatal végzését változtassa meg úgy, hogy mellőzi a megsemmisítési eljárás felfüggesztését. Másodlagosan kérték a felfüggesztő végzés hatályon kívül helyezését és a Hivatal utasítását a megsemmisítési eljárás folytatására.

[12] Kérelmükben hivatkoztak arra, hogy a Hivatal felfüggesztő végzése megalapozatlan. A Hivatal tévesen és megalapozatlanul érvelt azzal, hogy a gyógyszergyártó1 és az gyógyszergyártó2 megsemmisítési kérelmeiben és a kérelmezők megsemmisítési kérelmében

hivatkozott érvek és dokumentumok között jelentős átfedés van, és ezért a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozattal szembeni megváltoztatási kérelméről szóló döntés a jelen megsemmisítési eljárás előkérdése. A Hivatal tudomással bírt arról, hogy az I. rendű kérelmezővel szemben szabadalombitorlási per van folyamatban és a kérelmezők további beadványt kívánnak benyújtani, amelynek része lesz a nemrég megszerzett dokumentum is, amely a szabadalom elsőbbségi napját megelőzően keletkezett. Ezeket az ESZH és a Hivatal nem tudta megvizsgálni.

[13] A Hivatal határozatának bírósági eljárásban megvalósuló felülvizsgálata nem tekinthető az Szt. 50. § (1) bekezdés második mondatában meghatározott más szerv hatáskörébe tartozó eljárásnak. A bíróság ugyanazt a hatáskört gyakorolja, mint a Hivatal. A Hivatal hatásköre ugyanis egy megadott szabadalom érvényességéről való döntés, a bíróság hatásköre pedig a Hivatal határozatának felülvizsgálata.

[14] Az Szt. 80. § (6) bekezdése az ügyben analógiaként nem alkalmazható, mivel más helyzetre vonatkozik: nevezetesen szabadalombitorlási perben az alperes által előterjesztett megsemmisítési viszontkereset és a perbeli szabadalom ellen a Hivatalnál később benyújtott megsemmisítési kérelem közötti kölcsönhatásra.

[15] A kérelmezett a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Az Szt. 50. § (1) bekezdése értelmében a szabadalmi ügy (a kérelmezők által megindított megsemmisítési eljárás) érdemi eldöntése egyéb olyan kérdés (a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat jogszerűsége) előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv, nevezetesen a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe tartozik. Ebben az esetben a törvény szerint a Hivatal a szabadalmi eljárást felfüggeszti, vagyis mérlegelési jogot sem biztosított a jogalkotó. Érdemben azonos eredményt hoz az Szt. 50. § (3) bekezdésének értelmezése is, jelentős átfedés van a két eljárásban előadottak között, a jelen megsemmisítési eljárás pedig egyértelműen nem dönthető el megalapozottan a korábban indult és a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozattal lezárt ügy jogerős eldöntése nélkül. A megsemmisítés szempontjából annak van jelentősége, hogy mindkét esetben a bíróság előtti eljárásban az adott dokumentumok és azokra alapozott megsemmisítési okok, valamint a szabadalom szabadalmaztathatósága tekintetében egy jogerős határozat születik, amely jogerős határozatnak anyagi jogereje lesz. Az anyagi jogerő fennállását az Szt. 80. § (7) bekezdése megerősíti, amikor kimondja, hogy a Hivatal elutasítja azon megsemmisítési kérelmet, amellyel kapcsolatban azonos ténybeli alapon, azonos szabadalom megsemmisítése tárgyában a bíróság korábban már jogerős döntést hozott megsemmisítési viszontkereset alapján.

[16] Az elsőfokú bíróság fellebbezett végzésével a Hivatal 1. határozat számú végzését megváltoztatta és az eljárás felfüggesztését mellőzte. Kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőknek 1.935.607 forint eljárási költséget azzal, hogy az a kérelmezőket együttesen illeti meg.

[17] Végzésének indoklásában kiemelte, hogy a Hivatal tévesen alkalmazta az Szt. 50. § (1) bekezdését és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezők által indított megsemmisítési eljárást fel kell függeszteni.

[18] Kiemelte, hogy a kérelmezett tárgybeli szabadalmának megsemmisítését három egymástól független gyógyszergyártó és forgalmazó kérte, és egymást követően három különböző megsemmisítési kérelmet nyújtottak be. A Hivatalnak tehát három független kérelem alapján kellett döntenie arról, hogy a tárgybeli szabadalom tekintetében az Szt. 42. § (1) bekezdésében vagy a 84/M. § (1) bekezdésében meghatározott megsemmisítési ok fennáll-e. A megsemmisítési kérelem elbírálását pedig anyagi jogi értelemben nem befolyásolja a szabadalommal szembeni másik megsemmisítési kérelem elbírálásának eredménye. A Hivatal objektíve képes elbírálni a szabadalom megsemmisítése iránti kérelmet anélkül, hogy meg kellene várni a szabadalom elleni másik megsemmisítési eljárás jogerős befejezését. A megsemmisítési eljárások és azok eredményei tehát függetlenek egymástól, azaz nem előkérdései egymásnak. Ebből pedig az következik, hogy a kérelmező megsemmisítési kérelmének eldöntése sem függ a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat bírósági felülvizsgálatának az eredményétől.

[19] A felfüggesztésnek nem megengedhető indoka, hogy ha a szabadalmat a korábban benyújtott megsemmisítési kérelem nyomán esetlegesen megsemmisítik, akkor ez okafogyottá teheti a későbbi megsemmisítési kérelem elbírálását. A bírói gyakorlat következetesen értelmezi úgy az előkérdés fogalmát, mint amelybe nem tartoznak bele célszerűségi szempontok (BDT2016. 3606).

[20] Kiemelte, hogy a megsemmisítési eljárás felfüggesztésének csak akkor van helye az Szt. 50. § (1) bekezdésének második mondata alapján, ha a kérelem eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amely ellen az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik. Egyrészt a korábban benyújtott megsemmisítési kérelem eldöntése nem szükséges ahhoz, hogy a későbbi megsemmisítési kérelemről döntenie lehessen a korábban kifejtettek szerint. Másrészt az Szt. 77. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a szabadalom megsemmisítése a Hivatal hatáskörébe tartozik, azt az esetet kivéve, ha a szabadalom megsemmisítése iránti igényt a szabadalombitorlási perben eljáró bíróság előtt, a 104. § (1a) bekezdésben foglaltaknak megfelelően viszontkeresettel érvényesítik. Ezt a hatásköri szabályt pedig nem érinti az a tény, hogy a megsemmisítési eljárás érdemében hozott határozat felülvizsgálata bírósági hatáskör. Téves ezért az az álláspont, hogy mivel a korábbi megsemmisítési kérelemre indult eljárás bírósági felülvizsgálati szakban van, a megsemmisítési kérelem elbírálása bírósági hatáskörbe tartozik.

[21] Kétségtelen, hogy ha a bíróság a megváltoztatási kérelemnek helyt ad, a később benyújtott megsemmisítési kérelem okafogyottá válik. Ez a helyzet azonban az elsőfokú bíróság végzésének indokolása szerint az Szt. 50. § (1) bekezdése alapján nem kezelhető. Helyesen az egy szabadalom ellen irányuló több megsemmisítési kérelemnek az egy eljárásban történő elbírálása (Szt. 81. § (2) bekezdése) lehet az az eszköz, amely a hasonló eljárások többszöröződésének elkerülését és a költségek minimalizálását szolgálhatja.

[22] Téves a jelen esetet az Szt. 80. § (6) bekezdésével analógiába állítani. Az idézett jogszabály törvényjavaslati indokolása alapján a szabályozás oka az, hogy az Szt. több jogalkalmazó szervezet – a Hivatal és a bíróság – számára is hatáskört ad a szabadalom megsemmisítésére (Szt. 77. § (2) bekezdés a) pontja), így kialakulhat olyan helyzet, hogy egyazon szabadalom ellen a Hivatal és a bíróság előtt is megsemmisítési eljárás folyik. A vizsgált szabály azt dönti el, hogy a párhuzamosan folyó eljárások közül melyeket kell elsősorban befejezni. Ilyenről nincs szó a jelen esetben, mert a különböző megsemmisítési

kérelmek eldöntése nem különböző jogalkalmazó szervek, hanem egységesen a Hivatal hatáskörébe tartozik.

[23] Az elsőfokú bíróság az eljárási költségről az Szt. 95. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80. § és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XI. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. §-a (1) bekezdése alapján határozott.

[24] A végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a Hivatalnak a megsemmisítési eljárást felfüggesztő 1. határozat számú határozata hatályában fenntartását. Kérte továbbá a „kérelmezett javára megítélt” elsőfokú eljárási költség csökkentését.

[25] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az SZTNH előtti megsemmisítési eljárás felfüggesztése érdemben a helyes döntés, ugyanis a kérelmezők semmilyen olyan előadást, illetve elsőbbségi iratot nem nyújtottak be a megsemmisítési eljárásban, amelyet a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat meghozatalakor az SZTNH ne vizsgált volna meg.

[26] Az elsőfokú bíróság végzése abban téved, hogy a Hivatal eljárása csak abban az esetben válik okafigyottá, ha az gyógyszergyártó2 által indított párhuzamos eljárásban a szabadalmat megsemmisítik. Ezzel szemben a kérelmezők az általuk az SZTNH előtt indított megsemmisítési eljárásban ugyanazokat a dokumentumokat adták be és ugyanazt az érvelést adták elő a megsemmisítési kérelmük alátámasztására, mint amelyeket a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 által indított megsemmisítési eljárásban az SZTNH már elbírált. Ennek megfelelően a Fővárosi Törvényszéknek a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat tárgyában meghozott döntése a Hivatalnak a szabadalmazhatósággal kapcsolatos véleményét megerősíti, vagy megváltoztatja. Ez a döntés mind a felekre, mind a Hivatalra nézve kötelező, az adott ellentartással kapcsolatban tehát nem juthat a szabadalom érvényessége tekintetében a Hivatal a kérelmezők által indított megsemmisítési eljárásban sem másra, mint amit a Fővárosi Törvényszék, illetve az esetleges fellebbezés nyomán a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntése ezekről megállapít.

[27] Utalt arra, hogy a kérelmezők a beharangozott iratot nem csatolták, jó eséllyel sejthető, hogy ugyanazon dokumentumról vagy dokumentumokról van szó, amelyet az gyógyszergyártó2 a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő megváltoztatási kérelem alapján folyó párhuzamos megsemmisítési eljárásban ugyanerre hivatkozva becsatolt. Ezekről az iratokról először el kell dönten, hogy a szabadalom elsőbbsége időpontjában már nyilvánosságra jutottak-e, és ha igen, akkor a tartalmuk kézenfekvővé tette-e a megoldást.

[28] Amennyiben a Fővárosi Törvényszék a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat megváltoztatása iránt folyó eljárásban ezekről a dokumentumokról azt állapítja meg, hogy nem voltak nyilvánosak az elsőbbség időpontjában, miközben ugyanebben az időben a Hivatal a kérelmező által indított eljárásban ennek az ellenkezőjét állapítja meg, az sérti a jogbiztonságot. Ez a helyzet nem kezelhető azzal, hogy majd egyszer a fellebbviteli fórumok legvégén a párhuzamos eljárásokban ezek az ellentétek kisimulnak, mert a szabadalom egy

bejegyzett jog, amelynek kapcsán a jogbiztonságnak nem végső soron, hanem lehetőség szerint minden egyes eljárási döntés tekintetében érvényesülnie kell. Ezért az adott ügyben a felfüggesztés nem kényelmi vagy célszerűségi szempontokat szolgál, hanem a megalapozott hivatali döntés kikerülhetetlen előfeltétele.

[29] Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben anyagi jogerőhatás fűződik a felülvizsgálati eljárásban meghozott jogerős bírósági döntéshez, amely az adott dokumentumok (elsőbbségi iratok), a meghatározott megsemmisítési okok és a szabadalmazhatóság megítélése kapcsán fennáll.

[30] A gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat felülvizsgálata a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe tartozik, vagyis ebben a tekintetben az Szt. 50. § (1) bekezdése értelmében a szabadalmi ügy érdemi eldöntése egyéb olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik. Erre az esetre mérlegelési jogot sem biztosított a jogalkotó arra, hogy az eljárást a Hivatal felfüggeszse-e.

[31] Érdemben azonos eredményt hoz az Szt. 50. § (3) bekezdésének értelmezése, mely szerint a Hivatal a szabadalmi eljárást hivatalból felfüggeszti, ha az ügy az azzal szorosan összefüggő, a hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el. Nem dönthető el megalapozottan a korábban indult és a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozattal lezárt ügy jogerős eldöntése nélkül a tárgybeli megsemmisítési eljárás, amelyben a kérelmezők által is elismerten jelentős átfedés van az általuk eddig előadottak és a másik eljárásban előadottak között.

[32] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az Szt. 50. § (3) bekezdése alapján a felfüggesztés indokoltságát nem vizsgálta, ezért az indokolás hiányos.

[33] Álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróságnak az a következtetése is, hogy nem áll fenn analóg helyzet az Szt. 80. § (6) bekezdésében meghatározott helyzettel. A megsemmisítési okok szempontjából a tényhelyzetek tekintetében a hasonlóság fennáll, hiszen mindkét esetben az látható, hogy a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban az adott dokumentumok és azokra alapozott megsemmisítési okok, valamint a szabadalom szabadalmaztathatóságának tekintetében egy jogerős határozat születik, amely jogerős határozatnak anyagi jogereje lesz. Az anyagi jogerő fennállását az Szt. 80. § (7) bekezdése megerősíti. Nemcsak a viszontkereset alapján, hanem akkor is el kell utasítani a megsemmisítési kérelmet, ha a megsemmisítést azonos szabadalom tárgyában, azonos ténybeli alapon kéri, és a megsemmisítés tárgyában a jogerős bírósági határozat bármilyen eljárásban (így akár a Hivatal döntésével szemben indított felülvizsgálati eljárásban) született meg. A módosítás indoklásaként a jogalkotó azt hangsúlyozta, hogy a párhuzamos eljárás lehetőségét kell kiküszöbölni. A jelen esetben ugyanezen párhuzamos eljárások lehetőségét az kiküszöböli ki, ha a Hivatal az előtte folyamatban lévő eljárást a Fővárosi Törvényszék döntésének meghozataláig felfüggeszti.

[34] A kérelmezők költségével összefüggően hivatkozott arra, az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a költségjegyzékben benyújtott ügyvédi költség igazolására vonatkozó munkaóra elszámolás olyan költségeket is tartalmaz, amelyek nem a jelen, pusztán eljárásjogi kérdésekkel kapcsolatban merültek fel, illetve nem volt tekintettel az IM rendelet „(5)

bekezdésében foglaltakra”, miszerint az ügyvédi munkadíj akkor mérsékelhető, ha a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a felszámított munkadíj szükségtelenül merült fel, a ténylegesen végzett munka és a díj között aránytalanság áll fenn, vagy kirívóan eltúlzott.

[35] A tárgybeli ügyben egyértelmű, hogy nem volt szükség az SB25/0029. számlában foglalt 2024. december 10-i telefonos érdeklődésre az eljárás állásával kapcsolatban, mivel már 2024. december 3-án tanulmányozta a felfüggesztő végzést a jogi képviselő (49,6 €). Ugyanezen számlában az ugyan érthető, hogy angol és magyar nyelven is elkészítik a beadványt a külföldi megbízóra való tekintettel, de a beadvány elkészítésére az angol és a magyar nyelvű példány esetében is 7,4 munkaóra van szükség, ami aránytalanul eltúlzott (2000 € túlzott költség). Nem tekinthető a jelen eljárásban felmerült költségnek az SB25/0288. számlában foglalt tájékoztatás az gyógyszergyártó által indított megsemmisítési eljárás állásáról (313,2 €). Fentieknek megfelelően az előadott 4965,26 €-s ügyvédi munkadíjból 2362,8 € nem ezen eljárással kapcsolatban felmerült, illetve aránytalanul eltúlzott költség, a kérelmezőket maximum 2602,46 € költség illette volna meg a jelen eljárással összefüggésben, amely a kérelmezők kérelmében meghatározott 389,83 euró - forint árfolyamon számolva 1.014.516,98 forint.

[36] A kérelmezők észrevételeikben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérték, mivel a végzés helyes és a jogszabályoknak megfelelő.

[37] Kiemelték, hogy a kérelmezett iratellenesen állítja, hogy a kérelmező megsemmisítési kérelme ugyanazon érveken és bizonyítékokon nyugodna. Tény, hogy a kérelmezők eltérő érveket és bizonyítékokat nyújtottak be, és erre több ízben hivatkoztak. Másrészt, még ha igaz is lenne, hogy ugyanazon érveken és bizonyítékokon nyugodna, ez a kérdés mindenképpen érdemi mérlegelést igényel. A Hivatal felfüggesztő végzésében semmiféle érdemi mérlegelést nem végzett ebben a tekintetben, csak az említett Szt. 50. § (1) bekezdését jelölte meg a felfüggesztés jogalapjaként. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy e rendelkezés alapján a kérelmezők megsemmisítési eljárásának felfüggesztése jogszabálysértő volt.

[38] A kérelmezett az Szt. 50. § (3) bekezdésére is tévesen hivatkozik. Egyrészt e jogszabályhelyet a Hivatal a felfüggesztő végzésben nem említi meg, így az nem képezte jogalapját a kérelmezők megsemmisítési eljárása felfüggesztésének. Másfelől „a Hivatal hatáskörébe tartozó egyéb eljárás” kifejezés bizonyosan nem alkalmazható arra az esetre, ha a Hivatalhoz ugyanazon szabadalom ellen több megsemmisítési kérelem érkezett. A bizonyítékok és érvelések mérlegelése minden esetben az ügy érdemi döntésében lehetséges. Megjegyezte, hogy a Hivatal felfüggesztő végzésében semmilyen mérlegelést nem végzett el, de ezt nem is tehette volna, hiszen érdemi döntés nem jelenhet meg végzés formájában.

[39] A fellebbezésben vitatott eljárási költségek indokoltak és nem eltúlzottak. A kérelmezett által vitatott 2024. december 10-i telefonhívásra szükség volt, tekintettel a Hivatal felfüggesztő végzésének állítólagos hatálytalan kézbesítésére. A magyarul és angolul is elkészített beadvány tekintetében arra hivatkoztak, hogy a más országokban folyamatban lévő párhuzamos eljárások közötti koordináció érdekében szükséges a kérelmük teljeskörű és pontos angol nyelvű változatát elkészíteni. A jelenleg rendelkezésre álló gépi fordítási eszközök alkalmatlanok arra, hogy pontos és szabatos fordítást készítsenek olyan speciális

tárgyban, mint a jelen eljárás. Az gyógyszergyártó2 által indított megsemmisítési eljárásról szóló tájékoztatás szintén indokolt, a kérelmezőknek érdeke fűződik ahhoz, hogy tudják, milyen státuszban tart az elsőfokú bíróság előtt folyamatban lévő eljárás, amire a felfüggesztést a Hivatal alapozta.

[40] A fellebbezés nem alapos.

[41] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésével és annak indokaival is egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[42] A Hivatal a felfüggesztő végzését az Szt. 50. § (1) bekezdésére alapította. Az elsőfokú bíróság az Szt. 50. § (1) bekezdésének helytálló értelmezésével foglalt állást akként, hogy nem minősül más szerv hatáskörébe tartozó eljárásnak egy, a Hivatal előtt megindult szabadalom megsemmisítése iránti eljárás attól, hogy az eljárás jogorvoslati kérelem (megváltoztatási kérelem) folytán már bírósági szakban van. A kérelmezett alaptalanul hivatkozott ezért arra is, hogy az Szt. 50. § (1) bekezdésében írt mérlegelés nélküli felfüggesztési ok áll fenn.

[43] Az elsőfokú bíróság az Szt. 80. § (6) bekezdést az Alaptörvény 28. cikkét és a jogalkotói indokolást szem előtt tartva, helyesen értelmezte. E rendelkezés nem a Hivatal előtt megindult, párhuzamosan folyó, vagy a különböző eljárási szakaszokban (hivatali, bírósági) lévő megsemmisítési eljárások kiküszöbölését, hanem a más hatáskörű szervek párhuzamos eljárásainak kiküszöbölését célozza. A célszerűség pedig nem felfüggesztési ok, így az Szt. 80. § (6) bekezdéséből a szabadalom megsemmisítése iránti eljárás felfüggesztése analógiával nem vezethető le.

[44] Az Szt. 80. § (7) bekezdése csak a szabadalom megsemmisítése iránti viszontkereset alapján elbírált megsemmisítési kérelem esetén alkalmazható, az Szt. 42. § (3) bekezdéséhez hasonló speciális anyagi jogerő szabály. Ezért ebből a jogszabályi rendelkezésből sem következik a különböző eljárási szakaszokban lévő, Hivatal előtt megindult megsemmisítési eljárások felfüggeszthetősége.

[45] A kérelmezett fellebbezési érvelésében a megsemmisítési kérelmek tartalmi (ténybeli) azonosságára, és tartalma szerint az Szt. speciális anyagi jogerő szabályára is visszavezette a felfüggesztés szükségességét. Álláspontja szerint a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat jogerőre emelkedése, bírósági elbírálása ezért előkérdése az ugyanezeket a kérdéseket vizsgáló tárgybeli megsemmisítési eljárásnak.

[46] Kétségtelen, hogy az Szt. 42. § (3) bekezdése értelmében a megsemmisítési kérelem jogerős elutasítása kizárja, hogy ugyanazon ténybeli alapon bárki megsemmisítési eljárást indítson. A kérelmezett azonban ebben a tekintetben arra is hivatkozott, hogy a kérelmezők által az eljárásban feltehetően csatolni kívánt dokumentumok nem jelentenek új tényeket (bizonyítékokat) a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat eljárásához képest. Nem állította tehát, hogy a folyamatban lévő tárgybeli megsemmisítési eljárás bizonyítékai, ténybeli alapja megegyeznek a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat eljárásával. Ebben a kérdésben – így különösen a tények, bizonyítékok azonosságáról, ezzel összefüggően

a csatolni vállalt bizonyítékok megengedhetőségéről – csak a tárgybeli megsemmisítési eljárás Hivatal előtti bizonyítási szakaszának befejezése, illetve a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat eljárásának jogerős befejezése után lehet megalapozottan állást foglalni. Nem lehetett ezért az eljárás jelen szakaszában arra hivatkozva felfüggeszteni a hivatali eljárást, hogy az Szt. 42. § (3) bekezdését figyelembe véve a gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat jogerős befejezése előkérdése lenne a tárgybeli eljárásnak. A Hivatal sem ezzel indokolta a felfüggesztő döntését, csak a megsemmisítési eljárások ténybeli alapjának átfedését és nem az azonosságát állapította meg. Ténybeli átfedésre az Szt. 42. § (3) bekezdése nem alkalmazható. A gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat bírósági felülvizsgálatának eredménye ezért az Szt. 42. § (3) bekezdésére figyelemmel sem előkérdése a tárgybeli megsemmisítési eljárásnak.

[47] Ugyanezen okból nem alapoz meg felfüggesztést az Szt. 50. § (3) bekezdése sem. Nem lehet ugyanis olyan megállapítást tenni az Szt. 42. § (3) bekezdését figyelembe véve sem, hogy a ténybeli átfedést mutató gyógyszergyártó1/gyógyszergyártó2 határozat elbírálása nélkül a tárgybeli megsemmisítési kérelem megalapozottan nem dönthető el. Az ítéltábla csupán megjegyzi, hogy a Hivatal nem az Szt. 50. § (3) bekezdésében írt felfüggesztési okra alapította döntését, e jogszabályhely alkalmazásához szükséges mérlegelést sem végzett.

[48] A kérelmezett az eljárási költségről szóló rendelkezést is alaptalanul támadta a fellebbezésben írt okokból.

[49] A kérelmezett nem a költségek felmerülését, hanem annak indokoltságát, eljárási költségként érvényesíthetőségét vitatta három tétel tekintetében.

[50] Az IM rendelet 4. § (1) bekezdése szerint a 2. § (1) bekezdés alapján a bíróság az ügyvédi munkadíjat csak erre irányuló kérelem esetén mérsékelheti akkor is, ha bizonyos költségek nem állnak összefüggésbe az érvényesített joggal. A kérelmezett az elsőfokú bíróság végzését megelőzően a kérelmezők költségigényét megismerte, a fellebbezésben megjelölt költségtételeket a fellebbezésben írt okból nem kérte mérsékelni. Alaptalanul hivatkozott arra, hogy a mérséklés mellőzése az IM rendeletet sérti.

[51] Az ítéltábla továbbá megállapította, hogy a Hivatal felfüggesztő végzésének kézbesítésével probléma merült fel, az ezzel összefüggő 2024. december 10-i telefonhívás költsége ezért a Pp. 80. § alapján az eljárással felmerült, indokolt költségnek minősült. Az I. rendű kérelmező külföldi gazdasági társaság, a beadványok angol nyelvű fordítása ezért a Pp. 80. § alapján szintén indokolt költség, annak pontos fordítására felszámított 7,4 óra nem volt eltúlzott a beadvány terjedelmére is figyelemmel. A Hivatal felfüggesztő végzését más által indított szabadság megsemmisítési eljárásra hivatkozással hozta meg, más megsemmisítési eljárással összefüggő tájékoztatás, érdeklődés ezért a felfüggesztő végzéssel szembeni bírósági eljárásban szintén a Pp. 80. § alapján indokoltan felmerülő költségnek minősült.

[52] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését – utalva annak a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokaira is – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[53] Az IM rendelet 7. §-a értelmében a rendeletet a hatálybalépésének napján vagy azt követően benyújtott keresetlevél vagy eljárást megindító kérelem alapján indult eljárásokban kell alkalmazni. A kérelmezők az eljárás megváltoztatása iránti kérelmüket olyan időpontban nyújtották be, amikor az IM rendeletet már alkalmazni kellett, így csak az IM rendelet alapján lehetett jogszerűen felszámítani a másodfokú eljárásban felmerülő ügyvédi munkadíjat.

[54] A kérelmezők díjjegyzéket nem csatoltak, eljárási költségeiket a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: régi IM rendelet) 3. §-ára utalással, az összeg megjelölése nélkül számították fel. Ha azonban a fél az eljárási költségétösszegszerű megjelölés helyett jogszabályi rendelkezésre utalással kívánja felszámítani, a Pp. 81. § (2) bekezdése értelmében ezt csak az eljárási költség összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre, azaz jelen ügyben az IM rendelet megfelelő rendelkezésére utalással tehettem volna meg. Az ítéltábla ezért a Pp. 81. § (2) alapján nem vehette figyelembe a kérelmezők régi IM rendelet alapján felszámított ügyvédi munkadíj igényét eljárási költségként, és nem állapított meg a kérelmezők javára eljárási költséget.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s. k.
k.

Dr. Szabó Csilla s.

előadó bíró

bíró